

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] med Præmieberegningen, henviser jeg i øvrigt til de Bemærkninger, som jeg lige har fremsat angaaende Kaskoforsikringen.

I § 5 foreslaas der fastsat visse Undtagelser, bl. a. med Hensyn til Maksimumsgrænsen. Disse Regler tilsigter at gøre det muligt for Instituttet, saa længe en Storkrig ikke er udbrudt, selv eller gennem danske Forsikringselskaber at yde Erhvervene normal Forsikringsdækning.

Ligesom for Kaskoforsikringens Vedkommende indeholder Lovforslaget nærmere Regler om Garanterne og disses Hæftelse, og for begge Institutters Vedkommende er det foreslaaet, at de skal være fritaget for Skattepligt. I Modsætning til Kaskoforsikringen er det Tanken, at Vareforsikringen skal træde i Virksomhed straks, idet dette maa anses for nødvendigt for en tilfredsstillende Betjening af Erhvervslivet. Endnu skal jeg kun bemærke, at Lovene skal have Gyldighed indtil 30. April 1942.

Jeg anbefaler hermed disse to Lovforslag til velvillig og særlig hurtig Behandling i det høje Ting.

H. P. Johansen: De to Lovforslag, der her er Tale om, er jo blevet gennemført i Folketinget ved tre Behandlinger, uden at der har været nedsat Udvalg til nærmere Prøvelse af dem. Det tyder paa, at der er almindelig Enighed blandt Partierne, baade om, at det er paakrævet at faa vedtaget disse Love, og om den Formulering, de har faaet. Ogsaa de særlig interesserede har givet Tilslutning til Lovforslagene; her tænker jeg naturligvis paa Søfartserhvervet og Søforsikringselskaberne, hvis Repræsentanter, efter hvad der nu blev oplyst, har været taget med paa Raad, da Lovforslagene blev udarbejdet. Det er endvidere oplyst, at det er Skibsfartserhvervet selv, der har rettet Anmodning til Ministeriet om at faa dannet et Forsikringsinstitut for Skibe, som der her stilles Forslag om. Det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget herom, at der er forskellige Aarsager til, at Lovforslaget er fremkommet, dels naturligvis de urolige Forhold, der behersker Verden i Øjeblikket, dels Erfaringerne fra 1914, der viste, at de almindelige Forsikringselskaber ikke kunde magte den Opgave at forsikre Skibene. Der gør sig ogsaa det Forhold gældende, at Import og Eksport spiller en meget stor Rolle for Danmarks Vedkommende.

I det hele taget kunde man tænke sig en Situation, hvori de to foreslaaede Forsikringsinstitutter kom til at betyde

noget meget vigtigt for alt dansk Erhvervsliv, der bygger saa stærkt paa Indførsel og Udførsel. Men man maa jo haabe paa, at alt, hvad der hedder Søkrigsforsikring, saavel for Danmarks som for andre Landes Vedkommende maa faa meget smaa Opgaver at løse — at Forholdene paa dette Omraade med andre Ord maa faa en roligere Karakter i Fremtiden, end de har i Øjeblikket.

De enkelte Bestemmelser i Lovforslagene skal jeg ikke beskæftige mig med. De omtales nærmere i Bemærkningerne til Lovforslaget, ligesom den højtærede Minister nu har gjort Rede for dem. Jeg skal blot tilføje, at min Gruppe ønsker ingen Ændringer indført i Lovforslagene. Vi kan tiltræde, at Staten yder den Garanti, der her er foreslaaet, og paa de foreslaaede Vilkaar. Jeg skal derfor anbefale de to Lovforslag til en hurtig Gennemførelse her i Tinget.

Villemoes: Min Gruppe har i høj Grad Interesse for Lovgivning paa dette Omraade, og vi kan kun være glade for, at den højtærede Handelsminister allerede i Dag har kunnet forelægge sine to Lovforslag her: Forslag til Lov om Forsikring af Varer og Fragt mod Krigsfare til Søs og Forslag til Lov om danske Skibes Forsikring mod Krigsfare.

Det er klart, at de Forhandlinger, der er gaaet forud for Fremsættelsen af disse to Lovforslag, har kunnet give Anledning til mange forskellige Vanskeligheder. Derfor forstaaer jeg godt, at det vil være ret vanskeligt for den høje Rigsdag at foretage Ændringer i Lovforslagene, idet Ændringer af nævneværdig Art selvsagt maatte betyde, at der atter skulde forhandles med de interesserede Parter, de Parter, der staaer bag ved den nævnte Garantikapital.

Hvad angaar Lovforslaget om danske Skibes Forsikring mod Krigsfare, er det klart, at en saadan Forsikring maa være en Statsopgave. Vore Forsikringselskaber hviler i meget høj Grad paa Reassurance, men i det Tilfælde, da der bliver Eksplosion over hele Kloden, er deres Opgave naturligvis en helt anden end under rolige Forhold. Det er for Landets Skyld, man maa have en saadan Lovgivning, og jeg kan paa mit Partis Vegne kun takke den højtærede Handelsminister, fordi Lovforslaget er fremsat, idet vi, der er noget ældre, saa tydeligt husker, hvordan Stillingen var omkring Augustdagene 1914, da man — det har jeg i alt Fald selv Erindring om som Skibsreder paa det daværende Tidspunkt — overhove-